

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 53. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1964.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det var da i Kong Cyri første Regieringsaar, at han lod Brev udgaae over alle sine Lande, i den Mening: Herren, Himmelens Gud, haver givet mig alle Riger i Landet, og Han har befalet mig, at bygge Sig et Hus i Jerusalem, som er i Juda, hvem er iblandt eder, som er af Hans Folk, Herren Hans Gud være med ham, og han drage op! Saa drog de da hen, alle de, hvis Hjerter Herren rørte, med Serubabel, som var Josias Sønesøns Søn, og den ganske Forsamling var To og Fyrgetive Tusinde Tre Hundrede og Tresindstive, og Cyrus gav dem alle de Kar, som vare tagne af Herrens Hus, og hver, som vilde, gav af sin Formue til Herrens Gierning og Hans Huses Bygning. Det var i det andet Aar, da lagdes Grundvolden til Herrens Tempel, og de sang Davids Guds Tjeners Sang: Takker Herren, fordi Han er god, og Hans Miskundhed varer evindeligt; men mange af Præsterne og de 54ypperste Fædre, og de Gamle, som havde seet det første Hus, da det stod paa sin Grundvold, opløftede Røsten og græd. Saa lagdes da Grundvolden med et underligt Tegn, med Frydesang og med Graads Røst, ret som Guds Tempel opbygges i Menneskens Hjerter, fordi det Nærværende er til at sørge over, men det Tilkommende at glædes ved; det var da og, som det bares de Forstandige og Gamle for, at der vilde komme stor Forhindring i den Bedrift, og det gik saa; thi Juda Børn havde mange Fiender, og de forstyrrede Arbeidet, og Folket var ikke flittigt til Herrens Gierning, men lode Hænderne synke. Da opstod Propheten Haggai, og taledes Herrens Ord, og sagde: dette Folk siger: Tiden er endnu ikke kommen, Tiden til at bygge Herrens Hus, mon da Tiden være kommen, at I skal boe i panelede Huse, og mit Hus skal være øde; opgaaer paa Bjerget, og henfører Træ, og bygger mit Hus, saa vil Jeg have Lyst dertil, og bevise mig herlig. Da opvakte Gud Serubabels og Præsterne og Folkets Aand, at de toge fat paa Husets Gierning, at fuldkomme den, og Propheterne Haggai og Sacharias stærkede deres Hænder, og Herren bøiede Darii Hjerter, Kongens af Persien, saa han ei hørte deres Modstanderes Klagemaal, men saae paa Cyri Brev, og gav Himlens Gud Ære, og Offer til Hans Huses Alter. Saa stod da Templen igien opreist, men Folket brød i mange Maader Mose den Guds Tjeners Lov, og Jerusalems Mure laa 55 nedbrudte, og Juda Børn vare deres Naboers Spot og Forhaanelse. Da rørte Gud Præsten Esras Hjerter, at han drog fra Babel til Jerusalem, og paamindte Folket om Guds Lov og alle de Ord, som Herren havde talet til deres Fædre, og Han rørte Nehemias Hjerter, Hans, som var Mundskjænk hos Kongen af Persien, at han ynkedes over sit Folk, og kom som en Fyrste i Landet med Kongeligt Brev, at bygge Jerusalems Mure, og hænge dens Porte, og de, som byggede, havde Sværd ved deres Lænd, og den, som blæste i Trompeten, stod hos Nehemias, thi Juda Huses Modstandere vare galne i Sindet, og lurede paa dem; Herren var med Nehemias, og han fuldkommede Værket, og han var en Hjælper for de Fattige i Landet, og en stræng Hevner over dem, som foragtede Guds Bud, og vandrede for Guds Ansigt i Oprigtighed alle sine Dage. Esr. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Nehem. 1. 2. 4. 5. 6. 13. Hagg. 1.